

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Trinn Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Trinn Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek a jogi előadó által képviselt **Gyógyszerészeti és Egészségügyi Minőség-és Szervezetfejlesztési Intézet** (1051 Budapest, Zrínyi u. 3.) alperes ellen egészségbiztosítási felügyeleti bírság ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. június 9. napján kelt 6.K.34.914/2009/7. számú ítélete ellen a felperes 8. sorszám alatt bejelentett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, az alperes 2096-26/2009. számú határozatát részben megváltoztatja, megállapítja, hogy a felperes a Gyftv. 14. § (2) bekezdését nem sértette meg, erre figyelemmel a bírság mértékét 1.200.000 (egymillió-kettőszázezer) forintra mérsékli, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az adóhatóság külön felhívására - 35.000 (harmincötezer) forint együttes kereseti és fellebbezési részilletéket, 17.500 (tizenhétezer-ötszáz) forint kereseti és fellebbezési részilletéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes jogelődje 2009. április 16-án helyszíni ellenőrzést tartott az ... által szervezett ... elnevezésű rendezvényen, ahol a felperes is kiállított, szimpóziumot

tartott, 3.618.520 forint összegben állta a 2009. április 17-i vacsora költségeit, számlákkal igazoltan összesen 6.013 000 forintot (bérleti, szimpóziumi, hirdetési díj) fizetett a rendezvényszervezőknek, emblémájával ellátott automata esernyőket és vászontáskákat ajándékozott a résztvevőknek. A rendezvényt ismertető programfüzet a felperest fő támogatóként tüntette fel.

A felperes rendezvénnyel kapcsolatos magatartását az alperes részben jogszabálysértőnek találta és a 2096-26/2009. számú határozatával egyebek mellett a biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászati segédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény (a továbbiakban: Gyftv.) 14. § (1); (2), és (3) bekezdéseinek sérelmét állapította meg, és a jogsértések számára figyelemmel a felperest 1.500.000 forint pénzbírsággal sújtotta, súlyosító körülményként értékelte a támogatás mértékének jelentős mértékű túllépését.

A felperes keresetet terjesztett elő az alperes határozatának a Gyftv. 14. § (1), (2), és (3) bekezdései sérelmét megállapító rendelkezései felülvizsgálata, ebben a részben a határozat hatályon kívül helyezése iránt, melyet az elsőfokú bíróság elutasított. Egyetértett az alperessel abban, hogy a felperes megsértette a Gyftv. 14. § (2) bekezdését, miután az általa finanszírozott vacsorán 999 fő vett részt, így az egy főre jutó támogatás mértéke, csekély összeggel ugyan, de meghaladta a Gyftv. 3. § i) pontja szerinti ésszerű mértéket, amely 3.575 forint, amelytől a törvény eltérést nem enged. A felperes a kifizetett bérleti-, szimpóziumi-, hirdetési díjakkal a rendezvény megtartásához járult hozzá, azok megfizetésével az esemény támogatása valósult meg, támogatói pozícióját a közigazgatási iratok is alátámasztották. A rendezvényszervezőknek így fizetett 6.013 000 forint a résztvevők számára tekintettel egy főre eső része (összesen 6.023 forint) azonban meghaladta a Gyftv.-ben meghatározott ésszerű támogatás mértékét, emiatt sérült a Gyftv. 14. § (3) bekezdése. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes részéről a törvényi követelményeket teljesítő támogatás valósult meg. Egy gyógyszeripari rendezvény a célját akkor tudja betölteni, ha a rendezvényt a résztvevő cégek támogatják annak érdekében, hogy a rendezvényszervező a költségek fedezésével megfelelő helyszínt biztosíthasson az előadásoknak, kiállításoknak. A jogalkotó elismeri a szakmai rendezvények támogatásának speciális jellegét, amikor a támogatások közvetett és közvetlen formájáról beszél. A csekély értékű, a mindennapi környezetben bárki által használható automata esernyők és vászontáskák ajándékozásával a felperes azért sértette meg a Gyftv. 14. § (1) bekezdését, mert ezek az ajándéktárgyak nem hozhatók összefüggésbe a gyógyszerek rendelésére vagy forgalmazására jogosult által folytatott egészségügyi tevékenységgel.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a kereseti kérelem szerinti megváltoztatása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést, és költséget kért. A rendezvényen nyújtott vendéglátást illetően azt emelte ki, hogy a szervező által megadott létszám szerint teljesített kifizetést, a támogatás mértékére ehhez képest a jogszabályi limit alatt maradt. Nem róható a felperes terhére, hogy a tényleges résztvevők száma, kevesebb volt, így a Gyftv. 14. § (2) bekezdését nem sértette meg. Nézete szerint

sem a jogszabályból, sem a miniszteri indokolásból nem olvasható ki olyan jogalkotói szándék, hogy a támogatás fogalmát a gyógyszer marketingben sajátos módon kellene értelmezni, az az értelmezés pedig, amit az elsőfokú ítélet tartalmaz téves, nem a jogszabályból ered. Nem lehet azt a következtetést levonni abból, hogy a jogszabály a támogatások közvetett és közvetlen formájáról is beszél, hogy a támogatás speciális jelentéssel bírna. A rendezvény szervezőjével konkrét ellenszolgáltatás fejében szerződött, emiatt a bérelt kiállító helyért, a szimpóziumért és a hirdetésért fizetett díj nem támogatás, mert hiányzik annak fogalmi ismérve az egyoldalú, ellenszolgáltatás-, ellenérték- nélküiség. Ez okból nem sérült a Gyftv. 14. § (3) bekezdése. Az esernyő és a táska a gyógyszerismertetés elfogadott ajándékai, abból pedig, hogy valamely tárgy a mindennapi tevékenység során is használható, nyilvánvalóan nem következik az egészségügyi tevékenységgel való összefüggés hiánya, így a Gyftv. 14. § (1) bekezdésének megfelelően járt el. A Pp. 336/A. § (2) bekezdés alapján hivatkozott arra, hogy e jogsértés tekintetében az alperes, hiányosan tárta fel a tényállást, miután a hivatalból indított eljárásban kellett volna neki bizonyítani azt, hogy az esernyő és a táska egészségügyi tevékenységgel nem függ össze.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az egyes jogsértések kapcsán határozatában foglaltakra utalással az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés kisebb részben alapos.

Helyesen határozta meg az elsőfokú bíróság, hogy a Gyftv. 14. § (2) bekezdése sérelmének vizsgálata során az ésszerű támogatás mértékét kell figyelembe venni. Helytállóan hívta fel a Gyftv. 3. § i) pontját, amely szerint az ésszerű mértékű támogatáson az olyan támogatást kell érteni, ahol a meghirdetett rendezvény egy főre eső összegét tekintve nem haladja meg a h) pontban meghatározott összeget, vagyis a perbeli esetben a 3.575 forintot. A törvényt megfelelően értelmezte, mert az ésszerű mértékű támogatás túllépésének mértéke a jogsértés megállapításának nem szempontja, a Gyftv. 14. § (2) bekezdése ilyen irányú mérlegelést nem enged. Az iratokkal egyezően rögzítette a rendezvényen részt vevők számát, és utalt a becsatolt számlákra is. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a támogatás mértékének kiszámításakor „a meghirdetett rendezvény” ténylegesen felmerült és igazoltan megfizetett költségéből lehet kiindulni. A felperes harmadik személynek, a ... Zrt.-nek teljesített kifizetést, amely azonban nem a tényleges, hanem az előre kalkulált létszámnak felelt meg, ezt számlával igazolta. Ez okból a költség nem a ténylegesen résztvevők számához igazodóan jelent meg, hanem az előre bejelentett résztvevői létszám szerint. Így az alperes helytelenül számolt a kisebb, tényleges létszámmal, mert a kifizetés nem ehhez igazodott. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy nem sérült a Gyftv. 14. § (2) bekezdése.

A felperes az általa a kifizetett további díjak támogatásként való minősítését kifogásolta, a másodfokú bíróság e jogsértést illetően az elsőfokú bíróságnak a

támogatás törvényi rendeltetéséből levezetett értelmezését elfogadva a következőket emeli ki:

A Gyftv. 14. § (3) bekezdés szerint szakmai és tudományos célokat szolgáló rendezvények és programok közvetett vagy közvetlen formában, ésszerű mértékig támogathatóak. Helyesen értékelte az elsőfokú bíróság az alperessel egyezően a bérleti-, szimpóziumi-, hirdetési díjakra kifizetett összegeket támogatásnak. A törvényi szabályozás célja egyfelől a szakmai rendezvények támogatásának lehetővé tétele, másfelől annak törvényi keretek,összegezési korlátok közé szorítása abból az okból, hogy az célját - a szakmaiságát, a tudományos célkitűzéseket - ne veszítse el. A támogatás általában vett, hétköznapi fogalma ezért, amit a felperes helyesen interpretált a támogatás törvény szerinti meghatározására nem alkalmas, ez okból a felperes által hivatkozott visszterhesség önmagában a támogatás megvalósulását nem cáfolja.

Helyesen érvelt az alperes a peres eljárás során azzal, hogy a gyógyszerpiacon sajátos marketing tevékenység érvényesül. A támogatás e törvény szerinti sajátos fogalmának meghatározásakor a gyógyszerpiacon szereplők érdekeit a forgalmazás sajátosságait kell szem előtt tartani. A gyógyszerek, gyógyászati segédeszközök forgalmazása törvény által meghatározott feltételek között történhet. Egyes készítmények, termékek bevezetése erre a sajátos piacra, azok megismertetése, elfogadtatása a szakmával ugyancsak speciális. A marketing tevékenység egyes módjait a Gyftv. 14. §-a szerinti eszközök igénybevétele jelenti. A 14. § (3) bekezdése szerinti rendezvényen való részvételért kifizetett egyes díjak egyfelől a rendezvény megfelelő színvonalon történő megrendezését biztosítják a szervezők részére, másfelől lehetőséget biztosítanak az egyes szervezési díjakat viselők számára marketing célok megvalósítására (szakmai kapcsolatok építése, kitűzőkön a társaság logojának feltüntetése stb.), ez utóbbi teszi érdekeltté adott társaságot a díjak viselésére.

A felperes a határozatban nevesített díjakat az ... rendezvényszervezőnek fizette ki. A számla szerint SZJ 74.87.15 szerinti szolgáltatást vett igénybe, amely Kiállítás-, vásár-, kongresszus-szervezés, ez nem azonos teljes mértékben a felperes által hivatkozott jogcímekkel. A felperes a rendezvény meghívó és programfüzetében fő támogatóként szerepelt, tehát maga is alapvetően támogatásnak értékelte az általa teljesítetteket. A támogatás alapjaként pedig csak a felperes által rendelkezésre bocsátott és az alperes által vizsgált szerződéseket és azok alapján kiállított számlákat lehetett figyelembe venni. Mindezekkel a kiegészítésekkel figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a kifizetett 3.618.520 forintot támogatásnak, és ehhez képest a Gyftv. 3. § i) pontja alapján megfelelően értékelte a felperes magatartását a Gyftv. 14. § (3) bekezdésébe ütközőnek.

A kereseti kérelemhez kötöttség követelménye a közigazgatási perben is érvényesül, ezért nem hagyható figyelmen kívül, hogy a fél a közigazgatási határozat megváltoztatását milyen okból és milyen tartalommal kéri. A kereset nem általában a közigazgatási határozat felülvizsgálatára vonatkozik, hanem a felperes meghatározott irányú felülvizsgálatot kér. A közigazgatási perekben is irányadó a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 215. §-a értelmében a bíróság döntése nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, illetve

ellenkéremlen. A bíróság a felperes kereseti kérelme alapján azt vizsgálhatja, hogy sérti-e a közigazgatási döntés a keresetben megjelölt jogszabályokat a kereseti kérelemben megjelölt okokból. A felperes keresetében a Gyftv. egyes tételes rendelkezéseinek a sérelmére hivatkozott, eljárásjogi jogszabálysértés megállapítását nem kérte, a tényállás feltáratlanságát nem állította. A Pp. 336/A. § (2) bekezdésének alkalmazására erre figyelemmel sem az elsőfokú eljárás során nem kerülhetett sor - azt a felperes nem is kérte -, sem a másodfokú eljárásban nem érvelhetett a felperes sikerrel a tényállás tisztázatlanságával és a bizonyítási teher megfordulásával.

A csekély mértékű ajándékok nyújtása és annak a tevékenységgel való összefüggése kapcsán kiemeli a Fővárosi Ítéltábla, hogy a Gyftv. 14. § (1) bekezdése szerint az ajándéknak a gyógyszerek rendelésére, vagy forgalmazására jogosult által folytatott tevékenységével összefüggést kell mutatnia. Az esernyő, a vászontáska funkciója köztudott, azok nem hozhatók sem közvetlen, sem közvetett összefüggésbe az egészségügyi tevékenységgel, így az elsőfokú bíróság helyesen fogadta el az összefüggés hiánya okán a jogsértést fennállónak.

A másodfokú bíróság a felperes keresetét egy jogsérelem tekintetében alaposnak találta. A jelen perben alkalmazandó, az egészségbiztosítás hatósági felügyeletéről szóló 2006. évi CXVI. törvény 6. § (4) bekezdése által biztosított megváltoztatási jogkörével élve lehetősége volt arra, hogy a felperesre kedvezőbb ítéleti döntésének eredményeként az alkalmazott joghátrányt mérsékelje. vizsgálja, hogy a döntéséhez képest milyen mértékű bírság áll arányban a fennmaradó jogsértésekkel. A határozattal megállapított négy jogsértésből a felperes hármát tett a kereset tárgyává, melyből kettő maradt fenn, azaz az alperes által értékelt, és szempontként figyelembe vett jogsértések száma lecsökkent. A másodfokú bíróság ezért 1.200.000 forint bírságot tartott az alperes által értékelt súlyosbító körülmény érintetlenül hagyásával, a fennmaradó jogsértésekkel arányban állónak.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (2) bekezdése értelmében a rendelkező rész szerint részben megváltoztatta. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felperes fellebbezése csak kisebb részben vezetett sikerre, az alperest pedig a másodfokú eljárásban jogi előadó képviselte, így az alperes javára perköltséget megállapítani nem kellett.

A nagyobbbrészt sikertelenül fellebbező felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdésének c) pontja, a 46. § (1) bekezdése és a költségmentességről szóló 6/1986 (VI.26.) IM rendelet (a továbbiakban: R) 13. § (2) bekezdése értelmében köteles az együttes kereseti és fellebbezési részilleték viselésére. A fennmaradó együttes kereseti és fellebbezési részilletéket az alperest az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjai szerint megillető illetékmentesség folytán a az R. 14. §-a értelmében az állam viseli.

, 2011. szeptember 28. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,
Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő